

Oma esimest mälestust lumest ja helgutamisest mäletan, kui reisin ema ja isaga suure mäe otsas. Olin 5 aastane seljas oli ruuduline mantel, jalas karupüksid, ümber kaela oli ilus punane sall ning peas tulumüts. Hiljem sain teada, et see mägi kus ma reisin ja alla lasin, oli Tallinna kooluväljal. Suuremaks saades käisin sõpradega peaaegu iga päev seal helgutamas. Olime kõik sarnaselt rüües jalas karupüksid, seljas mõni paksu hamprunit ja kaelas sall. Saabankes sees olid vanaema kottud villased sokid ja käes värvikindad labakindad.

Helgumäel tegime tihti võistlusi. Kes teeb pikema liu, kes saab enne mäest alla või kes kukub enne helgupealt maha.

Olin ka suur suusataja. Mäletan et noorusaja suusad olid paksud, puust ja raske suusad. Suuski pidi tihti määrima meidu tuli suusa alla paks lumekiht. Suusad läksid tihti katki, eriti suusa nina. Suusalepid olid paksud, mille otses olid rõngad. Suusatamas käisin lähedal olevas Pirita metsas. Metsas olid väga head suusarajad. Koolis kehalise kasvatus tunnid olid alati õues. Õpetaja tegi tihti suusavõistlusi ja liihikeri suusamatku. Suusamatku tegime Pirita metsas mille pikuseks võis tulla umbes 5-10 km. Koolite suusakad olid alati lihem.

Tüdrulubtega sai ka väga palju uisutatud.

Enimesed uisud olid valged ja raske, aga väga hea libiseminega. Uiske oli väga raske saada, need olid defitsiit kaup.

Vastlapäeval tegime alati helgutega pikad sõidud.

Talispordi harrastasin palju, kuna lund oli väga palju.

Pille Jakobson 53402933

Sünniaasta 1976

Enna käis koodis Tallinnas.

Andmed vain emalt.

Elle Sepp Eha 8 Märjamaa. 53268990